

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **D.F.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy D.F. od wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 5 listopada 2024 r., sygn. akt V Ka 356/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. akt III K 611/23 skazujący tego oskarżonego, za popełnienie 19 przestępstw kwalifikowanych z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. i innych, za które zostały mu wymierzone kary jednostkowe oraz orzeczono karę łączną 8 lat pozbawienia wolności

W kasacji podniesiono zarzuty naruszenia art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy D.F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k.w. wykonanie prawomocnych orzeczeń następuje bezzwłocznie, natomiast zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki.

Skarżący wprawdzie podniósł w kasacji zarzuty obraży art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. stanowiące bezzwłędną przyczynę odwoławczą, poprzez nienależytą obsadę sądu odwoławczego, wskutek zasiadania w jego składzie sędziego powołanego w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r., jednakże ta okoliczność nie może przesądzać o zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania kary. Zauważyć należy, że nawet w sytuacji uwzględnienia kasacji i uchylenia zaskarżonego orzeczenia, Sąd Najwyższy zgodnie z art. 538 § 2 k.p.k. winien rozważyć zastosowanie wobec oskarżonego, któremu wymierzono karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Nadto, jak wynika z informacji znajdujących się w aktach sprawy, ta kara łączna została wprowadzona do wykonania dopiero 21 lipca 2025 r., a jej koniec przypada na 20 stycznia 2032 r.

Nie przesądzając, zatem ostatecznego rozstrzygnięcia, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]